

Björn Wessman

Puechabon
Litografi 350 × 500 mm

Björn Wessman är född 1949 i Hässleholm. Bor och verkar i Stockholm. Studier vid Örebro universitet (litteratur) 1973, Kungl. Konsthögskolan, Stockholm (magisterexamen i konst) 1981.

Separatutställningar i bl.a. Galleri Engström, Sthlm 1981, 1982, Galleri Lars Bohman, Sthlm 1983, 1987, Galleri Kamras, Borg-holm 1983, 1997, Galleri Leger, Malmö 1985, 2003, 2007, 2012, Galleri Clemens, Århus 1986, 1989, Galleri 29, Växjö 1986, 2001, Galleri Stefan Andersson, Umeå 1987, 2000, Galleri Ast-ley, Uttersberg 1987, 1998, 2006, Galerie l'Oeil Ecoute, Lyon 1989, Bobrino Galler, Sthlm 1992, 1994, Örebro konsthall 1994, Göte-borgs konsthall 1994, Karlshamns konsthall 1994, 2004, Konsthallen i Hishult 1995, 2005, 2007, 2009, 2011, Konstnärshuset, Sthlm 1995, Arpac Galerie, Montpellier 1996, Galleri Krister Fahl, Sthlm 1997,

Foto: Inger Breiholtz

Konstakademien, Sthlm 2001, Galerie Danoise, Paris 2001, Gal-leri NB, Roskilde 2002, 2003, Galleri NB, Viborg 2002, 2006, Vida konsthall, Öland 2002, 2008, 2013, Galerie Maria Lund, Paris 2003, 2006, 2008, Galleri Dunér, Göteborg 2003, Galleri Flach, Sthlm 2003, 2004, Galleri Örsta, Kumla 2004, Galleri Bo Sverdén, Växjö 2005, Hässle-holms konsthall 2005, Borsta-husens konsthall 2006, Galleri Remi, Östersund 2006, Galleri Stockselius, Skövde 2007, 2010, Flamenska huset, Borås 2007, Galleri Aveny, Göteborg 2009, 2012, Galleri Blå, Linköping 2009, Galleri Andersson/Sandström, Umeå 2009, Kristinehamns konsthall 2010, Galerie Proar-ta, Zürich 2011, 2013, Ronneby konsthall 2011, Millesgården, Lidingö 2011, Vänersborgs konst-hall 2013.

Samlingsutställningar i bl.a. Academy of Arts, Amsterdam 1980, Kunstnerernes Hus, Oslo 1982, *Det femte elementet*, Borg-holm 1985, *Om det moderna*, Galleri Stefan Andersson, Umeå 1988, *Ur samlingen*, Moderna Museet, Sthlm 1992, *Fredrik Roos donation*, Moderna Museet, Sthlm 1995, *Trä, gräs, stenar*,

Konsthallen i Hishult 1997, *Movi-ken Art* 1999, *Den Gyldene*, Char-lottenborg, Köpenhamn 2000, *Rassjösamlingen*, Vida konsthall, Öland 2004, *Ateljé Larsen*, Vida konsthall 2004, *L'Heure bleue*, Luleå konsthall 2009, Galleri Bo Sverdén, Växjö 2009, Gale-rie Proarta, Zürich 2010, 2012, Vida konsthall, Öland 2011, 2012, Ljungbergmuseet, Ljungby 2011, Sandvikens konsthall 2012.

Representerad i bl.a. National-museum, Stockholm, Moderna Museet, Stockholm, The British Museum, London, konstmuseer-na i Göteborg, Malmö och Norr-köping, Bildmuseet, Umeå.

I 2013 års portfölj från Förening-en för Grafisk Konst ingår *Puechabon*, litografi 350 × 500 mm. Tryckt av Måns Heidvall, Stockholm, på Laurier 250 gr. i 260 ex.

Puechabon*

1975 kom jag som konststuderande till La Vallée Doré, den gyllene dalen. Efter sex in-tensiva år på Örebro universitet lämnar jag walk over och öppnar helt nya horisonter. Nu skulle jag bli konstnär. Inför en storsla-gen vy, en paradmålning av Axel Borg, en klassiskt realistisk sekelskiftesmålning på Örebros Museum, föll jag på en läderklädd bänk i gråt när jag insåg att mitt beslut var oåterkalleligt. Jag skulle lämna den trygga tillvaron för metropolen med tunnelbanor, kungsträdgårdar och närhet till skärgård och öppet hav.

Med en kollega liftade jag genom Europa, ner till en pittoresk liten by på en kulle vid namn Puechabon. Nu skulle vi inta envi-rongera med vår nyvunna entusiasm och vår vilja att erövra världen med ännu mer måleri. Mötet med de vinkladda kullarna, les Coteaux de Languedoc, var en grön chock. Jag förstod inte då att jag stod inför konstnärens mardrömsidiom, ”den gröna spenaten”. Naturen är naturligt grön, men de fält som sträckte sig så långt ögat nådde var grönare än allt jag sett förut. Inte mjukt grönt som vårens nyutslagna bokskogar i min barndoms Skåne, utan illande giftigt grönt. Med studentens iver ville jag hur som helst ut i spenaten för att snarast söka fasta traktens färg på duken. Det fick bära eller brista.

Med staffli och målarväska och stråhatt för den hårda solen tågade vi ut i vignerna vid middagstid, *le midi*, då alla vettiga äter lunch eller sover siesta. Vinbonden på väg hem till *la soupe* tog sig för pannan, men öns-kade mig likväl en *Bon journée, Monsieur*. Väl ute i fälten var det inte svårt att blanda den enerverande gröna, men att hitta verkande färger att lägga bredvid visade sig hart när omöjligt. Den ena duken efter den andra seglade ut över de ettergröna vinslanorna, och frustrationen ökade med sörjan på du-ken. Efter ett sista försök som likt de tidiga-re ändade i kaos, packade jag ihop. Väl hem-ma i byn, på golvet i det trasiga lilla övergivna huset, lade jag upp en grov komposition på en liten duk, ett koncentrat av intryck från cykelturen dagen innan.

Halvt omedvetet hade jag tagit in det brutala sceneriet *en passant* från ett nyplöjt vinfält. Jorden var järnrikt blodröd med de uppräckta vinstockarnas vresiga skepnader i silhuett. Målningen som växte fram vid mina fötter var inte stor, men ägde förmod-ligen en kraft jag då inte var medveten om. Den var ett av mina verk som gav mig inträ-desbiljetten till Konsthögskolan i Stock-holm. Frustrationen över oförmågan och den bristande kunskapen hade tillsammans med minnets funktioner och uppfinningar-nas moder slumpen, lagt ett ”konstverk” i mina händer. Jag plockar fortfarande fram oljemålningen då och då för att söka förstå den grova integritet den utstrålar. Detta sätt att arbeta i ateljén har jag bevarat genom åren. Med följande års vistelse i den pittores-ka lilla byn fann jag snart andra anledningar till bilder. Jag kunde sitta i timmar i pin-jelunden ute i *garriguen*, med akvarellåda och torkande papper strödda kring mig i ivriga försök att tolka färgmängd och tomrum i ett svårhanterligt material. Seanserna ändade gång efter annan med att hunden Ringo, den glada byrackan som envisades med att följa mig på mina stigar, drack upp akvarell-vattnet.

När jag idag blickar ut över kullarna mot Puechabon, och ser vinfältens våldsamma variationer i kulörer, överväldigas jag av na-turens abstrakta fabuleringsförmåga. Grönt är i dag den minsta gemensamma nämna-ren. Smultna toner i violett, orange, i skala mot gult och rosa, bleka gröna, skurna av ca-put mortuum och karmosin, fina blå stråk i coelin mot limongul och en fond av kermes-ekarnas neutrala gröna massa. Vägarnas slingrande bitumen limmar formerna och samlar så abstraktionerna i måleri.

Björn Wessman
konstnär

*Puechabon är en by med 257 invånare 30 kilometer norr om Montpellier i sydvästra Frankrike.